

2021-07-28

Delrapport. 1 i aktiviteten Nationellt standardiserat sätt att dokumentera datamängder – Dataproduktspecifikationer i jämförelse med FGS:er

1. Sammanfattning och förslag på det fortsatta arbetet

Medan Dataproduktspecifikationer (hädanefter DPS:er) syftar till att standardisera hur befintlig information och information som kan/ska produceras beskrivs och kravställs så syftar de Förvaltningsgemensamma specifikationerna (hädanefter FGS:er) till att standardisera hur uttag av information ur olika system beskrivs och struktureras.

DPS:er och FGS:er använder sig av olika begrepp samt avgränsar och definierar mängder av information på skilda sätt.

DPS:er fungerar i större utsträckning än FGS:er som dokumentation, innehållsspecifikationer och kravspecifikationer för avgränsade mängder av information. FGS:er skulle däremot kunna vara en del av eller hänvisas till från en DPS.

I arbetet med att ta fram ett nationellt standardiserat sätt att dokumentera datamängder behöver man först och främst enas om ett gemensamt sätt att avgränsa information och vilka begrepp som ska användas.

Grundstrukturen för ett nationellt standardiserat sätt att dokumentera datamängder skulle kunna utgå från DPS:ernas grundstruktur och innehåll. Detta behöver däremot antagligen anpassas och hållas mer generellt så att det passar både för beskrivningar av geodata och andra typer av information.

Förslaget för det fortsatta arbetet i aktiviteten är att det görs ett test med att ta fram en DPS för ärendehanteringsinformation för att se om och i sådana fall hur struktur och innehåll i en DPS skulle behöva anpassas.

I avsnitt 2 och 3 i den här delrapporten finns övergripande redogörelser för vad DPS:er respektive FGS:er är för något och i avsnitt 4 finns jämförelser och överväganden.

2. Dataproduktspecifikationer

DPS:er har hittills använts främst inom geodata och specifikationernas utformning och innehåll syftar till stor del till att bidra till att uppfylla de krav som ställs i EU-direktivet INSPIRE. I direktivet framgår det krav på medlemsländerna att inrätta en infrastruktur för geodata vilket bland annat innebär att man ska identifiera relevanta geodata, beskriva dessa i metadata, utveckla sök-, visnings och nedladdningstjänster samt harmonisera data så att de går att kombinera. Detta har även medfört att den vägledning som finns för framtagandet av DPS:er är starkt knuten till INSPIRE-direktivet och geodata.

Som utgångspunkt för redogörelsen av vad DPS:er är används främst *SIS-TR 40:2015 Geografisk information – Tekniskt ramverk – Handbok för dataproduktspecifikationen* (hädanefter *SIS-TR 40:2015*) men även ett antal befintliga dataproduktspecifikationer som tagits fram eller håller på att tas fram av olika organisationer har undersökts.

SIS-TR 40:2015 beskriver hur man kan tillämpa standarden *SS-EN ISO 19131 Geografisk information – Specifikation av datamängder* (hädanefter *SS-EN ISO 19131*). Här anges ett standardiserat sätt att definiera en dataprodukt. Standarden ställer i sin tur krav på användning av ett antal andra standarder. Bland annat:

- *SS-EN ISO 19157:2013 Geografisk information – Datakvalitet,*
- *SS-EN ISO 19115 Geografisk information – Metadata, samt*
- *SS-EN ISO 19109 Geografisk information – Regler för applikationsschema,*

I *SIS-TR 40:2015* hänvisas även till användning av bland annat:

- *SS-EN ISO 19110 Geografisk information – Struktur för katalogisering av objekttyper, samt*
- *SS-EN ISO 19123 Geografisk information – Schema för geometri och funktioner för yttäckande representation.*
- *SS-EN ISO 19123 Geografisk information – Modell för avbildning av geografiska data.*

I *SIS-TR 40:2015* definieras en **DPS** kortfattat som dokumentation som definierar en dataprodukt och de krav som kan ställas på dataprodukten.

En **dataprodukt** definieras som en specificerad datamängd eller serie av datamängder som erbjuds eller efterfrågas och en **datamängd** definieras

som en identifierbar samling data. Vidare så definieras **metadata** som information som beskriver en datamängd eller en IT-baserad tjänst.

I *SIS-TR 40:2015* framhålls det att medan en DPS beskriver de krav som ställs på datamängden så beskriver metadata hur datamängden verkligen är beskaffad och hur den eventuellt avviker från DPS:en. Om man inte har någon DPS för en datamängd så blir det omöjligt att beskriva både kravuppfyllelse och avvikelser i metadata. Metadata för en datamängd kräver därför en DPS. Om dataprodukter dokumenteras med standardiserade DPS:er kan många metadata genereras utifrån dessa och datakvalitetsrapporter skapas utifrån jämförelser mellan data och specificerade krav.

En DPS ska enligt *SIS-TR 40:2015* beskriva hur en viss datamängd eller flera specifika datamängder ska vara beskaffad, det vill säga att den ger information om och ställer krav på data. En DPS kan dels fungera som ett erbjudande om en datamängd, dels som ett krav på hur datamängden ska produceras. Den innehåller information om:

- *Vad datamängden innehåller och vad den kan användas till.*
- *Hur datastruktur och innebörd hos data dokumenteras.*
- *Geografisk och temporal utsträckning.*
- *Vilka kvalitetskrav som datamängden förväntas uppfylla.*
- *Vilka referenssystem datamängden baseras på.*
- *Hur data ska presenteras på kartor.*
- *Hur data ska samlas in och/eller hur datamängden ska produceras och underhållas.*
- *Vilka metadata som följer med datamängden.*
- *Hur datamängden kommer att tillhandahållas.*

En DPS är ett dokument som innehåller olika avsnitt med information om dataprodukten. Utifrån kraven i *SS-EN ISO 19131* så är vissa av dem obligatoriska och vissa frivilliga att använda. I standarden framgår även antal möjliga förekomster samt hur informationen ska koda. De olika avsnitten är följande:

Översikt (obligatoriskt)

Avsnittet innehåller en sammanfattande textbeskrivning av specifikationen och syftar till att ge en snabb översikt förståelse av dataprodukten. Här ska det finnas information om själva DPS:en och en övergripande beskrivning av dataprodukten i fråga. Beskrivningen av själva DPS:en bör innehålla information om:

- *Hur och när DPS:en skapats med information om ansvariga parter, referensdatum och ämnesområden.*
- *Termer, definitioner och förkortningar.*
- *I vilken utsträckning DPS:en följer standarden och anledningar till avvikelser från densamma.*
- *DPS:ens omfattning.*
- *Syftet med DPS:en.*

Beskrivningen av dataprodukten bör här innehålla uppgifter om:

- *Översiktlig beskrivning av innehållet.*
- *Rumslig och temporal utsträckning.*
- *Syftet med dataprodukten (nytta).*
- *Historik över tillkomst (datakällor och produktionsprocesser)*
- *Underhåll av data och kvalitetskrav.*

Omfattning (frivilligt)

Avsnittet används för att definiera vad DPS:en omfattar. En DPS kan vara tillämplig för en hel dataprodukt eller för en eller flera delar av en dataprodukt.

Det går att i DPS:en även att uttrycka olika krav på olika delar av datamängden. När man gör detta så delar man in DPS:en i olika delar som beskrivs var och en för sig. Det krävs att man redovisar omfattningar för varje aspekt eller krav. I de fall omfattningen gäller alla krav räcker det med att man redovisar omfattningen en enda gång i dokumentet.

I de fall man behöver använda sig av olika delomfattningar så kan dessa redovisas under avsnittet *Omfattning* för att därifrån refereras till från övriga avsnitt. Alternativt kan man i varje avsnitt av DPS:en redovisa de delomfattningar som är relevanta.

Redovisningar i avsnittet *Omfattning* ska innehålla information om:

- *Vad som ingår i omfattningen.*
- *En beteckning för omfattningen som är unik inom DPS:en.*
- *Hur omfattningen ingår i eller inbegriper andra omfattningar.*

Identifiering av dataprodukt (obligatoriskt)

Avsnittet ska innehålla information som identifierar och beskriver dataprodukten. Det vill säga information om:

- *Titel och eventuella alternativa benämningar.*
- *En sammanfattning av innehållet.*
- *Syftet med dataprodukten.*
- *Ämnesområde.*
- *Typ av geometrisk representation.*
- *Rumslig upplösning.*
- *Geografisk och eventuellt även temporal utsträckning.*

Datainnehåll och struktur (obligatoriskt)

Avsnittet används för att beskriva DPS:ens innehåll och struktur och ska innehålla:

- *En detaljerad beskrivning av innehållet.*
- *En beskrivning i text av hur innehållet är strukturerat.*
- *En objekttypskatalog enligt SS-EN ISO 19110 (kan ingå eller refereras till) i de fall dataprodukten består av objekt (vanligen med vektorgeometrier).*
- *En beskrivning av ingående representationer enligt SS-EN ISO 19123 i de fall dataprodukten baseras på yttäckande representationer.*

I ett tillägg till avsnittet kan det även finnas med ett applikationsschema som beskriver datastrukturen.

Referenssystem (obligatoriskt)

Avsnittet används för att beskriva:

- *Dataproduktens rumsliga referenssystem, och*
- *Dataproduktens temporala referenssystem.*

Datakvalitet (obligatoriskt)

Avsnittet ska innehålla dataproduktens datakvalitetskrav. Både kraven och metoderna som används för att utvärdera datakvalitet ska anges enligt SS-EN ISO 19157. Utfallen av värderingen ska redovisas i metadatan till datamängden.

Datafångst (frivilligt)

Avsnittet innehåller en beskrivande text av:

- *Insamlingen av hur data som är underlag till dataprodukten har samlats in.*
- *Insamlingsprocesser och källor, exempelvis en lista över dataleverantörer.*
- *Hur data har tillkommit initialt och hur den har uppdaterats.*

Underhåll (frivilligt)

Avsnittet innehåller en beskrivande text av:

- *Hur dataprodukten underhålls och förvaltas.*
- *Hur ofta dataprodukten uppdateras.*

Presentationsregler (frivilligt)

Avsnittet innehåller information om hur dataprodukten ska presenteras. Enligt SS-EN ISO 19131 ska man använda en referens till presentationsregler i enlighet med SS-EN ISO 19117.

Tillhandahållande (obligatoriskt)

Avsnittet ska innehålla information om hur dataprodukten ska tillhandahållas. Här går det som utgångspunkt att använda elementen för information om tillhandahållande i SS-EN ISO 19115 med vilka man dessutom kan beskriva möjligheter till direktåtkomst (online-källor). Avsnittet ska innehålla information om.

- *Format.*

- *Språk, samt*
- *Leveransmetoder.*

Övrig information (frivilligt)

Avsnittet används för information som inte ryms i något annat avsnitt av dataproduktspecifikationen.

Metadata (obligatoriskt)

Avsnittet används för att beskriva de metadataelement som behöver tillhandahållas utöver de grundläggande metadata som definieras i *SS-EN ISO 19115*. Det innehåller även information om format och kodning av metadata.

I DPS:er som exempelvis Lantmäteriet har tagit fram finns som exempel i avsnittet "*Metadata*" hänvisningar till vilken "*Metadataspecifikation*" (exempelvis SIS-TS 80:2018, Nationell metadataprofil för geografisk information) och vilken "*Encoding*" (exempelvis ISO 19139:2007, Geographic information – Metadata – XML schema implementation) som ska användas för dataprodukten.

Användningsområden för DPS:er

Det framgår i *SIS-TR 40:2015* att DPS:er kan vara framtagna för olika syften. Exempelvis så kan en dataproducent använda sig av DPS:er för att **åstadkomma en stabil produktion av data**. Exempelvis om producenten producerar data för ett flertal objekttyper utan någon tydlig uppfattning om alla användningsområden för datan men samtidigt vill kunna erbjuda de data som finns till de som vill ha dem. I dessa fall behöver det tas fram en DPS för varje objekttyp. I det här fallet blir syftet med DPS:en att:

- *Styra produktionen av dataprodukten.*
- *Styra underhållet av dataprodukten.*
- *Ställa uppföljningsbara krav på datakvalitet.*
- *Beskriva innehåll och datastruktur för ingående objekttyp (er).*
- *Underlätta vidareutveckling av produkten.*
- *Klargöra intern ansvarsfördelning i produktions och underhållskedjan.*

Ett annat syfte kan vara att en organisation tar fram DPS:er för att uppnå en **stabil produktion för egna behov** av data för kända behov. Exempelvis

kan datamängderna redan produceras i organisationen och en DPS tas fram nära producenten i syfte att uppnå en stabil produktion för de egna behoven.

I vissa fall kan en DPS även framställas i syftet att även **till andra erbjuda de datamängder man producerar för internt bruk**. I dessa fall kan man ta omhand ett helt tema i en enda DPS i stället för att specificera varje objekttyp för sig. Syftet med den här typen av DPS:er är framför allt att:

- *Erbjuda dataprodukten på en marknad.*
- *Beskriva vad data kan användas till.*
- *Specificera hur data kan tillhandahållas.*

En DPS kan även användas för att **synliggöra data som anpassats för en specifik användning**. Exempelvis så kan en dataproducent som har kännedom om specifika behov genom en DPS erbjuda data som anpassats efter dessa. Syftet med den här typen av DPS:er är att:

- *Erbjuda dataprodukten till kända användare.*
- *Beskriva innehåll och datastruktur så att data kan användas.*
- *Specificera hur data kan tillhandahållas.*
- *Inordna dataprodukten i dataproducentens produktstruktur.*
- *Identifiera de delar som behövs för att producera dataprodukten.*
- *Underlätta vidareutveckling av produkten.*

Kvalitetsstyrningen kan i detta fall uppnås genom att det även finns DPS:er för underordnade dataproduktter.

I de fall en **tjänsteproducent behöver data för sin tjänst** kan denna använda sig av en DPS för att beskriva kraven på de data som behövs för tjänsten.

En DPS kan slutligen även användas i de fall olika **användare med samma behov vill ha standardiserad data** avseende innehåll men kanske även gällande krav på datakvalitet och leveransformat för vissa data. Syftet med denna typ av DPS:er kan dels vara att styra dataproduktionen hos producenterna, dels att programvaror ska kunna upphandlas från olika leverantörer. Syftet med denna typ av DPS:er är inte att ställa detaljerade krav på produktion och underhåll av dataprodukten. I stället ställer de krav

på dataproducenten att se till att datastruktur blir rätt och att, om det omfattas av DPS:en, att uppnå specificerad datakvalitet.

Ett antal myndigheter har påbörjat arbetet med att använda sig av DPS:er för att beskriva sina dataprodukt och informationsmängder. Bland dessa finns bland annat Lantmäteriet, Trafikverket och Naturvårdsverket.

3. Förvaltningsgemensamma specifikationer (FGS)

FGS:er har hittills främst utvecklats av Riksarkivet. Ett arbete med framtagande av liknande specifikationer (på en mer generell nivå för EU:s medlemsländer) pågår i dag även inom byggnadsblocket för e-arkivering inom EU:s infrastrukturprogram CEF. I vissa fall kan en FGS utgöras av en svensk anpassning av dessa specifikationer.

Arbetet med FGS:erna i Sverige har bedrivits av Riksarkivet sedan 2014 när man inrättade en förvaltningsfunktion för arbetet (FGS-funktionen). Arbetet hade dock i viss mån påbörjats redan i mitten av 2000-talet i ett antal olika projekt och det sista av dessa som bedrevs 2010-2011 resulterade i ett antal utkast till FGS:er.

FGS-konceptet har byggt på att man tagit fram och beslutat förvaltningsgemensamma informationsutbytesformat för olika informationstyper vilka har byggt på och varit svenska anpassningar av informationsutbytesformaten till redan etablerade internationella standarder och de facto standarder.

Definitionen av en **informationstyp** har varit att den svarar mot en viss mängd uppgifter ur en applikation eller tillämpning. Detta innebär att den kan motsvara såväl en viss typ av system som vanligen hanterar samma sorts information som exempelvis ärendehanteringsinformation som information vars hantering är uppdelad på flera olika system, som exempelvis personalinformation.

I FGS-konceptet har **metadata** definierats som ”data som beskriver data” som kan ha olika uppgifter. Exempelvis att underlätta återsökning av information, att dokumentera kontexten information uppkommit i samt att dokumentera vilka programvaror som behövs för att läsa eller bearbeta informationen.

Det har hittills bland annat tagits fram generella specifikationer för ärendehanteringsinformation, personalinformation,

arkivredovisningsinformation men även för paketering av informationspaket och information ur relationsdatabaser. En FGS kan tas fram för all typ av information som kan avgränsas inom ett tema och bli enkelt tekniskt hanterbar. Större teman har delats upp och täckts in av flera FGS:er. Inom byggnadsblocket för e-arkivering inom EU har man hittills tagit fram specifikationer för paketstruktur, ärendehanteringsinformation, databaser och geodata.

Tanken är att en FGS ska innehålla den information som utgör minsta gemensamma nämnare för en informationstyp för samtliga organisationer i Sverige. Vid en enskild organisations tillämpning av en FGS är det tänkt att denna ska göra en egen anpassning av specifikationen med de ändringar och tillägg man har behov av för just den informationstypen. FGS:en innehåller med andra ord endast de grundläggande uppgifterna inom informationstypen vilka olika användare får lov att bygga på med i sina enskilda tillämpningar. Dessa tillämpningar eller "egna anpassningar" av FGS:er måste dokumenteras för att de ska kunna fungera som dokumentation för hur informationstypen hanterats i just det enskilda fallet.

De användningsområden som FGS:erna varit tänkta för har varit överföringar av information mellan verksamhetssystem i drift exempelvis vid informationsutbyten eller vid överföring av information vid systembyten. De har även varit tänkta att kunna användas för att leverera information via e-tjänster eller till långtidsbevarande i ett e-arkiv och mellan olika e-arkiv. Dessutom kan de även användas vid publicering av information och för att rädda information ur avställda system. Tanken har med andra ord varit att en FGS ska kunna användas för att bibehålla informationens autenticitet under hela livscykeln från att den skapats till att den arkiveras men även vid återanvändning av avställd/arkiverad information. Ambitionen har varit att FGS:erna ska kunna användas vid informationsutbyten internt inom en organisation eller för utbyte med andra aktörer såväl nationellt som internationellt. Därför har FGS:erna i så stor utsträckning byggts på redan etablerade internationella standarder.

En FGS är inte någon fullständig kravspecifikation för utveckling eller upphandling. Däremot så kan den ingå i en kravspecifikation. Tanken är att FGS:er ska byggas in i systems import och export-funktioner så att olika system som sinsemellan internt använder sig av olika informationsstrukturer, begrepp för metadata och regler enkelt ska kunna utbyta information med varandra. FGS:en fungerar på så vis mer eller mindre som en adapter mellan system som byggts på olika sätt men som hanterar samma informationstyper. Det är med andra ord endast vid informationsutbytet eller uttaget som informationen standardiseras beträffande informationsstruktur, begrepp för metadata och regler. Inne i olika system kan fortfarande olika strukturer, begrepp och regler användas.

Perspektivet i FGS-konceptet är inte bara hur information ska standardiseras för att hanteras ”nu och i framtiden” utan även hur redan befintlig information som skapats under lång tid tillbaka i tiden ska kunna tas om hand ”räddas” och återanvändas. Även om en standardisering skulle uppnås så att alla system som hanteras en informationstyp använder samma strukturer, begrepp och regler så finns ändå de äldre systemen med samma informationstyp som byggts på ett annat sätt kvar och som man behöver kunna hantera.

FGS:erna består av tekniska beskrivningar av informationsstruktur, begrepp för metadata och regler vid informationsöverföringar. En FGS består i de allra flesta fall av:

- *En introduktion till FGS:en*
- *En specifikation (FGS:en)*
- *Ett tillägg till specifikationen.*
- *Scheman (Hittills har endast XML-scheman använts och tagits fram).*
- *Exempel på uttag av information i enlighet med scheman (Hittills finns endast exempel i XML framtagna).*

Introduktionen till FGS:en

Introduktionen till FGS:en innehåller övergripande information om:

- *Vilken eller vilka standarder FGS:en bygger på.*
- *Hur vald standard används i FGS:en.*
- *En beskrivning av den aktuella informationstypen.*
- *Användningsområden för specifikationen.*

I vissa fall kan introduktionen beskriva flera FGS:er som ingår i samma ”Familj av FGS:er”.

Det finns även en övergripande introduktion framtagen i ett separat dokument som är gemensam för samtliga FGS:er oavsett informationstyp. Den innehåller en beskrivning av bakgrunden till FGS:erna, Vad de är samt hur de är tänkta att användas.

Specifikationen (FGS:en)

Dokumentet med Specifikationen (FGS:en) innehåller en teknisk beskrivning av informationstypen med:

- Struktur för uttag och överföring av informationstypen.
- De dataelement och attribut ur aktuell standard (på engelska) som används för informationstypens olika uppgifter.
- Svenska begrepp och beskrivningar av de olika elementen och deras användning.
- De regler som gäller för den aktuella informationstypen.

Dokumentet som utgör FGS:en innehåller en övergripande beskrivning i tabellform av hur vald standard i FGS:en används för att strukturera informationstypen vid en överföring. Det fungerar som en instruktion för vart olika typer av information placeras i strukturen, möjliga förekomster och vilka regler (för exempelvis datum) som ska användas.

I FGS:en definieras grundläggande metadata för informationstypen. En ensning av hur metadata används med begrepp och beskrivningar har i viss mån utförts i FGS:erna. Däremot så har det inte tagits fram någon generell modell för hur metadata ska tas fram och definieras på svenska för olika informationstyper som det görs FGS:er för. Det finns dock FGS:er framtagna som i sig är tänkta att användas för att överföra viss beskrivande metadata som är generell för flera olika informationstyper där sådan finns definierad. Dessa är FGS Paketstruktur och FGS Arkivredovisning.

Tillägget till FGS:en

Tillägget till FGS:en innehåller:

- *Förklaringar till FGS:en, hur den används och kan anpassas med bilder och modeller.*
- *De värdelistor som finns definierade för FGS:en och vilka av dessa som kan ändras i den "egna anpassningen" av specifikationen.*

Scheman

De scheman med regeluppsättningar för validering av informationstyperna som finns framtagna till FGS:erna finns i dagsläget endast i XML. Tanken har dock varit att FGS:erna ska vara oberoende av format och att även scheman i andra format som exempelvis JSON ska kunna tas fram till specifikationerna. Bland de FGS:er som finns framtagna i dag har dock

grundstandarderna tagit fram XML-scheman för validering av informationen.

En FGS använder sig av grundstandardens originalschema och för de ändringar och tillägg av detta som görs genom FGS:en har extensionsscheman och schematronscheman använts. I vissa fall finns även RNG-scheman framtagna.

Schemat eller schemanas regeluppsättningar och hur de är tänkta att användas förklaras i själva specifikationen (FGS:en) och i tillägget till denna.

Exempel

Till varje FGS finns det även exempel på hur informationen struktureras vid ett uttag eller en överföring. Sådana exempel finns i dagsläget endast i XML.

4. Jämförelse och överväganden

Både DPS:erna och FGS:erna syftar till att bidra till interoperabilitet i den digitala förvaltningen, dock på två något olika sätt. I arbetena med de olika specifikationerna har man haft något skilda ingångar dels i vad man vill uppnå, syfte med och användningsområde för specifikationerna, dels i hur man ser på, delar upp och definierar information.

Arbetet med DPS:erna har utgått från att standardisera beskrivningar och kravställning av befintlig information samt information som kan/ska produceras (företrädevis geodata). Det vill säga beskrivningen av hur informationen är eller ska vara beskaffad. Detta bland annat för att informationen ska kunna märkas med relevant metadata för att underlätta användningen av den och göra det möjligt att utifrån specificerade krav i DPS:en och metadata till informationen göra jämförelser och skapa datakvalitetsrapporter till informationen med kravuppfyllelse och avvikelser för den information som beskrivs. En DPS kan både beskriva en specifik befintlig mängd av information som finns i ett eller flera exemplar eller hur en specifik mängd av information ska tas fram i ett eller flera exemplar.

Arbetet med FGS:er har inte utgått från ambitionen att standardisera beskrivningar och kravställning av information i sig utan att standardisera hur den beskrivs när den överförs mellan olika system vilka i sin tur kan beskriva informationen på olika sätt inne i själva systemen. En FGS beskriver tekniskt en generell överföring av en viss typ av information.

FGS-konceptet har utformats med ambitionen att specifikationerna ska kunna användas för alla typer av information.

I arbetet med DPS:erna har det funnits en ambition att förbättra information exempelvis gällande kvalitet och metadata (bland annat för att uppfylla kraven i INSPIRE) medan FGS:erna främst syftar till att underlätta informationsutbyten oavsett ursprunglig informationskvalitet och metadata även om de ställer krav på vissa beskrivande metadata.

Till viss del har arbetet med DPS:er i hög utsträckning fokuserat på nuet och hur information som nu ska produceras och erbjudas till olika intressenter ska beskrivas medan arbetet med FGS:erna möjligen i något större utsträckning även har haft fokus riktat bakåt på hur information ur äldre system på enklast möjliga sätt ska kunna tas omhand samt hur information på bästa sätt ska kunna tas omhand och bevaras i framtiden. Detta även om samtliga perspektiv finns med både i arbetet med DPS:er och FGS:er.

Medan man i DPS:er avgränsar information i **dataprodukter som** specificerar en **datamängd** eller serie av datamängder som definieras som identifierbara samlingar av data så har man i FGS:erna avgränsat information i **informationstyper** som definieras som en viss mängd uppgifter ur en applikation eller tillämpning.

Vid en jämförelse så skulle DPS:ens dataprodukt rimligtvis i vissa fall kunna motsvara en FGS:s informationstyp samtidigt som även en eller flera av DPS:ens datamängder i vissa fall skulle kunna motsvaras av en FGS:s informationstyp. En dataprodukt skulle med andra ord kunna utgöras av en eller flera olika informationstyper och således skulle en DPS kunna motsvaras av en eller ett flertal FGS:er.

I vissa fall torde utgångspunkten för en FGS vara mer generell i avgränsningen av information än vad en DPS är som beskriver en mer specificerad mängd information. Den information som beskrivs i en DPS skulle i teorin kunna vara en blandning av flera av de informationstyper som avgränsas i FGS:erna. En FGS beskriver inte direkt en konkret informationsmängd som exempelvis en viss typ av ärendehanteringsinformation hos en organisation utan en generell typ av ärendehanteringsinformation som en organisation måste anpassa för att kunna använda för sin specifika typ av ärendehanteringsinformation. Ur detta perspektiv skulle en organisations anpassning av en FGS kunna sägas hamna på samma beskrivningsnivå som en DPS även om de båda specifikationerna skiljer sig ganska mycket kring vad de beskriver.

Vid framtagandet av ett nationellt standardiserat sätt att dokumentera datamängder behöver man först och främst enas om ett gemensamt sätt att avgränsa information och vilka begrepp som ska användas. En undersökning av om och i sådana fall hur detta görs för information inom först och främst samtliga grunddatadomäner skulle möjligen behöva genomföras.

Även om DPS:erna i väldigt stor utsträckning är utformade för att beskriva geodata och utgår från standarden *SS-EN ISO 19131* så dokumenterar specifikationerna datamängder ur många fler aspekter och för fler användningsområden än FGS:erna som beskriver informationsöverföringar. I DPS:erna beskrivs exempelvis "Datakvalitet", "Datafångst" och "Underhåll" och FGS:er skulle i teorin kunna användas som en del i beskrivningen (hänvisas till) i DPS:ens avsnitt "Metadata".

Flera av de grundläggande avsnitten i en DPS som framgår av *SIS-TR 40:2015* skulle med vissa modifieringar antagligen även kunna användas för att beskriva andra typer av information än geodata..

En grundstruktur för ett nationellt standardiserat sätt att dokumentera datamängder skulle kunna utgå från DPS:ernas grundstruktur. Dock behöver struktur och innehåll hållas mer generellt så att det passar både för beskrivningar av geodata och annan typ av information.

För det fortsatta arbetet i aktiviteten med att se hur och om struktur och innehåll i DPS:er kan behöva anpassas så föreslås det att det görs ett test med att ta fram en dataproduktspecifikation exempelvis för ärendehanteringsinformation. Denna skulle som utgångspunkt även kunna ha den specifikation för ärendehanteringsinformation som tagits fram i CEF:s byggnadsblock för e-arkivering.